

בשלח - נ"ד ע"ב

אשריה לה?! גשיר היה אָרִיךְ לחיות! מה זה אשירה? אלא משום שהוא משבחים את תשבחת הגבירה. והצערתו לשפה לה - זה הפלך הקדוש. כי גאה גאה וקוחה - שעלה והתעטר בעטרותיו להוציא ברכות ולבוחרות גבורות להתעתר בכל. כי גאה גאה - גאה בעולם הזה, גאה גאה, גאה, גאה, גאה באוטו זמן, גאה כדי שיתעתר בעטרותיו.

בחדוה שלמה.

סוס ורכבו רמה בים - השלטן שלמטה והשלטן שלמטה שאחווים בהם, נמסרו לאותו הים הנורול והשליט הגדול לעשות בהם נקמות. ושנינו, לא עוזה מקדוש ברוך הוא דין למיטה, עד שעיששה בשליטיהם למלחה. זהו שפטותם (ישעה כד) יפקד ה' על צבא המרים במורים ועל מלכי הארץ על הארץ. רמה בים - אמר רבי יהודה, בו בלילה התעוררה גבורה חזקה, שפטותם בו ווילך ה' את קים ברים קדים עזה כל הלילה. (שהתעוררתו גבורה חזקה באוטו זמן בקשה המלכה מן הפלך את כל אוטם אוכליוטים שלמטה וכל אוטם שליטים שלמטה שיטםו בידיה, וכלם נמסרו לידייה לעשות בהם נקמות. זהו שפטותם סוס ורכבו רמה בים. בים סתם, למלחה ולמטה).

עוי וזמרת יה. רבי חייא פמח ואמר, (זהלים קלט) אחר וקדם צרכני ומשת עלי כפכה. כמה האטרכו בני אדם לכבד את הקדוש ברוך הוא, משום שפאשר ברוא קדוש ברוך הוא את העולם, הסתכל על האדם להיות שליט על הכל, להיות שלם בכל, נברא בשני פרצופים (ויהי דומה לעליונים ולפתחותים). הוריד אותו ברכות

אשריה ליה, מייבעי ליה, מי אשירה. אלא בגין דהוא משבחן תושבחתא דמטרוניתא. (בעו לשבחה) ליה: דא מלכא קדיشا. כי גאה גאה (קפח): דסליק ואתעטר בעטרוי, לאפקא ברבאן וחייבין וגבונראן, לאפקא בכלא. כי גאה גאה: גאה בהאי עלמא, גאה בעלמא דאתה. כי גאה בהhoa זמנא, גאה, בגין דיתעטר בעטרוי בחדותא שלימותא.

סוס ורכבו רמה בים, ושולטנותא דלחתא, ושולטנותא דליעילא דאחידן בהו, את מסרו בהhoa ימא רבא, ושולטנותא רבא למעבד בהו נוקמין. ותניין, לא עbid קדשא בריך הוא דינא לחתא, עד דייעיד בשולטניתון לעילא, הדא הוא דכתיב, (ישעה כד) יפקוד יי' על צבא המרים במורים ועל מלכי הארץ על הארץ.

רמה בים, אמר ר' יהודה, ביה בליליא, אתעטר גבורה תקיפה, דכתיב ביה ווילך יי' את הים ברים קדים עזה כל הלילה. (ס"א ואתעטר ביה בבורה תקיפה) בהhoe זמנא, בעאת מטרוניתא מן מלכא, כל אינז אכלויסין דלחתא, וכל אינז שולטניין דליעילא, דיתמסרין בידא. ובכללו את מסרו בידא, למעבד בהו נוקמין, הדא הוא דכתיב סוס ורכבו רמה בים. בים סתם, לעילא וחתא.

עוי וזמרת יה. (שמות טו) רבי חייא פתח ואמר, (זהלים קלט) אחר וקדם צרכני ומשת עלי כפכה. כמה אצטרכיו בני נושא ליקרא לקודשא בריך הוא, בגין דקידשא בריך הוא כד ברוא עלמא, (דף נה ע"א) אסתכל ביה באדם למתיו שליט על הכל. (נ"א למתיו שלם בכל ואתבורי דו פתיזין) והוה דמי לעלאין וחתאין. נחת ליה

מכבדת, וראויו אותו הבריות. אז הטענויות אליו והשתחווו לפניו, ופחד ואימה נפלו עליהם מפחדו. זהו שפטותם (בראשית ט) ומוראותם וחתכם יהיה על כל מית הארץ ועל כל עוז השמים. הבנים אותו לננו לשמרו, להיות לו שמחה על שמחה ולהשעשע בו. עשה לו חפה מכפה באבני יקרים, ומלכים עלונים שמחים לפניו. אחר כך ציה אותו על עז אחד, ולא עמד במצות רבונו.

מצאו בספרו של חנוך, שלאחר שהעלתה אותו הקירוש ברוך הוא ודראה לו את כל גני הפלג, עליונות ומחותים, הראה לו את עין החיים והעין שהצטווה עליו אדם, והראה לו מקומו של אדם בן עדן. וראה, שאלמלא שמר אדם מצוח זו, יכול לעמוד תמיד ולהיות שם תמיד. הוא לא שמר מצות ובונו - יצא בדיםוס ווענש.

רבי יצחק אמר, אדם נברא הו-פרצופים, והרי בארכו, (שם) ויקח אחת מצלעתו - נסרו מקדוש ברוך הוא ונעשה שניים, ממזרח וממערב,他知道 שפטותם (זהלים קלט) אחורי וקדם צרכני. אחורי וקדם מערב, וקדם דא מערב, וקדם צרכני.

רבי חייא אמר, מה עשה מקדוש ברוך הוא? פקן אותה נקבה, ושבכל אמת יפה על הכל, והכניתה לאדם. זהו שפטותם ויבן ה' אלהים את האצלע אשר לקח מן האדמה לאהה. פא חי, מה כתיב לעילא, ויקח אחת מצלעתו. מי אמר (שירו) אחת היא יונתי תפמי אחית היא לאמה. מצלעתו - מאנדרו, כמו שגואמר (שםותכו) ולאצלע המשכן.

בדמות יקירא, וחייב ליה ברין, כדיין אתכנשו לגביה, וסגידו לקבלה, ואימתא ורחלא נפלת עליוו מדחלתיה,他知道 דכתיב, (בראשית ט) ומוראים וחתכם יהיה על כל בית הארץ ועל כל עוז השמים.

יעיליה לגנטיה דנטע, נטריה למחוי ליה חדו על חדו, ולאשטעש ביה. עבר ליה טרוצטבולין מהפין באבני יקר, ומלאכין עלאין חדאן קמיה. לבתר פקיד ליה על אילנא חד ולא קאים בפקודא דמאיריה.

אשרחנא בספרא דחנוך, דלבתר דסליק ליה קדרשא בריך הוא, ואחמי ליה כל גניזיא דמלכא, עלאי ותראי, אחמי ליה אילנא דחמי, ואילנא דאתפקד עלייה אדם, ואחמי ליה דוכתיה דאדם בגנטא דען. וחמא, דאלמלוי נטיר אדם פקידא דא, יכול לקיימא פדייר, ולמחוי פדייר פמן. הוא לא נטר פקידא דמאיריה, נפק בדיםוס ואותענש.

רבי יצחק אמר, אדם דו פרצופין אהבר, וזה אוקימנא, (בראשית ב) ויקח אחת מצלעותיו, נסרו מקדוש ברוך הוא ואתעבידו תרין, ממזרח וממערב,他知道 דכתיב, (זהלים קלט) אחורי וקדם צרכני. אחורי דא מערב, וקדם דא מזרח.

רבי חייא אמר, מה עביד קדרשא בריך הוא, פקין לההוא נוקבא ושבליל שפירוטה על כלא, ועיליה לאדם,他知道 דכתיב וייבן יי' אלהים את האצלע אשר לקח מן האדם לאשה. פא חי, מה כתיב לעילא, ויקח אחת מצלעתו. מי אמר (שיר השירים) אחת היא יונתי תפמי אחית היא לאמה. מצלעתו: מטרוי. כמה דאת אמר, (שםותכו) ולצלע המשכן.